

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/137/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113226725
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113226725.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Alanom Strelákom, advokátom so sídlom A. Q. XX, W., proti odporkyniam: 1/ Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, N., 2/ P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, N., o zaplatenie 718,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/261/2013-63 zo dňa 11. novembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v článku I., vete štvrtej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení: "Dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve", za neprijateľnú, zrušuje.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu zrušuje a vec v tejto časti vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 14C/261/2013-63 zo dňa 11.11.2014 návrh zamietol (výrok I.), zmluvnú podmienku uvedenú v článku I., vete štvrtej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení: "Dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve", vyhlásil za neprijateľnú (výrok II.) a odporkyniam 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa voči odporkyniam 1/, 2/ domáhal zaplatenia sumy 718,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 14.01.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320100473 zo dňa 05.03.2010 sa navrhovateľ ako veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyni 1/ ako dlžníčke úver vo výške 1.050,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v celkovej výške 1.774,50 eur v 13-tich splátkach po 136,50 eur, so splatnosťou prvej splátky 10. deň po uzavretí zmluvy a každej ďalšej splátky 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN z úveru bola uvedená vo výške 48,66 %, RPMN úveru uvedená v obchodných podmienkach vo výške 206,73 %.

S odporkyňou 2/ navrhovateľ dňa 05.03.2010 uzavrel ručiteľské prehlásenie v zmysle ust. § 303 a nasl. Občianskeho zákonníka, v ktorom sa odporkyňa 2/ zaviazala uhradiť pohľadávku odporkyne 1/ v prípade, ak ju táto ani po písomnej výzve navrhovateľa neuspokojí.

Súd mal preukázané úhrady splátok za obdobie od 05.03.2010 do 13.09.2011 v celkovej výške 1.056,03 eur.

Súd zároveň zistil, že odporkyňa 1/ bola vedená ako dlžník zo zmluvy č. 320092570 s dlhom vo výške 500,- eur a po poskytnutí úveru na základe zmluvy č. 320100473 vznikol odporkyni 1/ zo zmluvy o úvere č. 320092570 zo dňa 01.12.2009 preplatok 39,53 eur a dňa 05.03.2010, teda v deň poskytnutia úveru č. 320100473, bola predčasná splatnosť úveru.

Súd konštatoval, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá zmluva o úvere. Vzhľadom na zistenia, že navrhovateľ ako veriteľ nevyhotovuje účtovné doklady a tieto neodovzdáva tretej osobe, keď nepreukázal ani základné účtovanie splátok v zmysle § 11 zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve,

zaoberal sa prijateľnosťou zmluvnej podmienky v zmluve o úvere, ktorou spotrebiteľ pri podpísaní úveru prehlasuje, že "prevzal istinu v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, čo potvrdzuje svojim podpisom na zmluve". Takéto prehlásenie pri konsenzuálnom charaktere zmluvy o úvere je v neprospech spotrebiteľa, pretože prenáša dôkazné bremeno o tom, že mu neboli vyplatené peňažné prostriedky v plnej výške na spotrebiteľa. Navyiac súd zistil, že odporkyni 1/ nemohla byť vyplatená plná suma, pretože určitá čiastka bola použitá na úhradu skôr splatného úveru bez akéhokoľvek započítania.

Z uvedeného dôvodu súd podľa ust. § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v čl. I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, štvrtej vete v znení: "Dlžník/spoludlžník prevzatie istiny v hotovosti pri podpise tejto zmluvy potvrdil svojim podpisom na tejto zmluve", za neprijateľnú.

Aplikujúc ustanovenia zákona č. 129/2001 Z. z. (správne malo byť zrejme uvedené č. 129/2010 Z. z., pozn. odvolacieho súdu) v znení platnom v čase uzavretia zmluvy súd následne skúmaním obsahu zmluvy zistil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, v obsahu samotnej zmluvy nebola uvedená RPMN. Z uvedeného dôvodu súd podľa § 11 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

Nakoľko navrhovateľ mohol poskytnúť odporkyni 1/ maximálne čiastku vo výške 610,- eur (1050,- eur - 440,- eur) a odporkyne 1/, 2/ uhradili sumu 1.056,03 eur, teda viac ako bolo požičané, súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a odporkyniam ako úspešným účastníckam konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnili.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v odvolaní namietal zmätočnosť odôvodnenia rozsudku, keď súd najprv na danú vec aplikoval zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) a následne zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), ktorý však nie je možné aplikovať na daný vzťah, keďže zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 05.03.2010 a zákon č. 129/2010 Z. z. je účinný od 01.06.2010.

Navrhovateľ v ďalšom uviedol, že nepopiera, že údaj o výške RPMN je predpísanou náležitosťou zmluvy o úvere aj podľa zákona č. 258/2001 Z. z., poukázal však na to, že obchodné podmienky, v ktorých bola RPMN uvedená, boli súčasťou zmluvy o úvere, boli s ňou neoddeliteľne spojené a odporkyňou 1/ i podpísané. Má teda zato, že zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie tohto údaju.

Keďže v čase poskytnutia úveru bolo možné poskytovať spotrebiteľské úvery aj v hotovosti, nevidel dôvod pre vyhlásenie vety, ktorou dlžník potvrdzuje prevzatie istiny v hotovosti pri podpise zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, najmä keď finančné prostriedky boli odporkyni pri podpise zmluvy i reálne poskytnuté.

Odporkyne 1/, 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výroku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. bez ďalšieho zrušil a vo výrokoch o zamietnutí návrhu a o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolateľ v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom, pokiaľ tento na danú vec aplikoval zákon č. 258/2001 Z. z. a následne aj zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý však nebol v čase uzavretia zmluvy medzi ním a odporkyňou 1/ účinný.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak

súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že navrhovateľ svoj žalobný návrh založil na skutkovom tvrdení, že s odporkyňou 1/ uzavrel dňa 05.03.2010 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol odporkyňi 1/ úver vo výške 1.050,- eur za poplatok za správu úveru vo výške 724,50 eur. Dňa 05.03.2010 navrhovateľ s odporkyňou 2/ uzavrel prehlásenie ručiteľa, ktorým prehlásením sa odporkyňa 2/ zaviazala zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku v celkovej výške 1.774,50 eur v prípade, ak ju neuspokojí odporkyňa 1/.

Okresný súd návrh navrhovateľa zamietol vyhodnotiac poskytnutý úver v dôsledku absencie RPMN v úverovej zmluve podľa § 11, § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako bezúročný a bez poplatkov, keď navrhovateľ zároveň mohol odporkyňi 1/ poskytnúť maximálne čiastku 610,- eur a odporkyňa 1/, resp. odporkyňa 2/ už uhradili veriteľovi sumu 1.056,03 eur.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku teda vyplýva, že okresný súd pri posudzovaní uplatneného nároku navrhovateľa skúmal splnenie podmienok úverovej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý však nebol účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy medzi navrhovateľom a odporkyňou 1/. Zákon č. 129/2010 Z. z. nadobudol účinnosť po častiach, pokiaľ ide o príslušnú časť týkajúcu sa spotrebiteľských úverov dňa 11.06.2010 (§ 1 až 16, § 17 ods. 1 a 2 a § 18 až 27) a dňa 01.01.2011 (§ 17 ods. 3, 4). V zmysle ust. § 25 ods. 1, 2 cit. zákona č. 129/2010 Z. z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa dovtedajších predpisov, okrem ust. § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18, ktoré sa od 11.06.2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú, a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver. V čase uzavretia zmluvy o úvere medzi navrhovateľom a odporkyňou 1/ bol teda účinný zákon č. 258/2001 Z. z., ktorý mal okresný súd pri posudzovaní náležitostí úverovej zmluvy medzi navrhovateľom a odporkyňou 1/ aplikovať.

Preto ak okresný súd pri posudzovaní uplatneného nároku navrhovateľa aplikoval zákon č. 129/2010 Z. z., uvedenú vec nesprávne právne posúdil. Tento postup okresného súdu je zároveň rozporný s konštatovaním súdu na str. 4 a následne 5 rozsudku, že „na charakter zmluvy o úvere podľa názoru súdu poukazuje aj fakt, že boli aspoň z časti aplikované ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a snaha veriteľa, aby sa zmluvný vzťah spravoval aj týmto zákonom“. Pokiaľ okresný súd konštatoval aplikáciu ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. na zmluvu o úvere, nie je zrejmé z akého dôvodu na danú vec aplikoval zákon č. 129/2010 Z. z., a to bez toho, aby sa s uvedeným rozporom vysporiadal.

Vzhľadom na uvedené, keďže súd prvého stupňa na danú vec aplikoval nesprávny právny predpis, musel odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V ďalšom konaní okresný súd nárok uplatnený navrhovateľom opätovne posúdi, aplikujúc príslušný právny predpis a vo veci znovu rozhodne, pričom sa bude musieť vysporiadať i s relevantnými odvolacími námietkami navrhovateľa vo vzťahu k uvedeniu RPMN v úverovej zmluve (predovšetkým so skutočnosťou, že obchodné podmienky boli v danom prípade neoddeliteľne spojené so samotným textom zmluvy (boli uvedené na jej rubovej strane) a boli podpísané odporkyňou 1/).

Pokiaľ ide o druhý výrok napadnutého rozhodnutia, odvolací súd sa po preskúmaní spisového materiálu, po oboznámení sa so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 320100473 uzavretou medzi navrhovateľom a odporkyňou 1/ dňa 05.03.2010, nestotožnil so záverom okresného súdu, že bolo nutné v zmysle ust. § 153 ods. 3 O. s. p. vyhlásiť štvrtú vetu uvedenú v čl. I. označenej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že okresný súd sa dostatočne nezaoberal tým, či uvedená veta predstavuje „podmienku“, keď v danom prípade by mohlo ísť len o holé konštatovanie skutočnosti. Podmienkou je nevyhnutný predpoklad, požiadavka predstavujúca okolnosť, ktorá je potrebná pre vyvolanie účinkov (v danom prípade pre uzavretie zmluvy o úvere), pričom súd neskúmal (a uvedená skutočnosť ani nevyplývala z vykonaného dokazovania), či prevzatie finančných prostriedkov v hotovosti bolo podmienkou pre poskytnutie úveru (keď okresný súd zároveň správne konštatoval, že v prípade zmluvy o úvere ide o konsenzuálny kontrakt, nie kontrakt reálny). V súčasnej dobe zároveň, ako správne poznamenal okresný súd, nemožno spotrebiteľský úver poskytnúť finančnými prostriedkami v

hotovosti (§ 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.06.2014). Nakoľko za daného stavu a platnej právnej úpravy už nemožno predpokladať, že by navrhovateľ pri uzatváraní budúcich zmlúv o spotrebiteľských úveroch postupoval tak, že by do predtlačенých formulárov uviedol inkriminovanú vetu, nebol dôvod v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku, i v čase rozhodnutia odvolacieho súdu, vyhlásiť uvedenú vetu ako zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v poradí druhom výroku o vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez ďalšieho zrušil.

Keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a v časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. zrušil i výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí preto okresný súd opätovne rozhodne aj o trovách účastníkov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.